

NEZAPOMEŇTE NA SVÉ KOŘENY

Když lípě sluší trikolóra, text Petr Stančík - Dobruška

Lípa - Strom svobody

26. 10. Přepychy v 10 hodin, foto Josef Duben

Páteční ráno skutečně neslibovalo nic moc. Zamračeno, dešť na spadnutí, teplo tak akorát ke kamnům. Přesto se u školy v Přepychách kolem desáté hodiny sešlo lidí, na takovou obec neslýchaně. Slávy zasazení lípy ke století republiky se zúčastnili žáci i kantoři místní školky a školy, jejich rodičové i prarodičové, prostě kdo byl v tu dobu „doma“.

A bylo na co se dívat: dostavili se Sokolové ve svých krojích, děvčata v krojích národních, požárníci (co to povídám, hasiči), legionáři, veteráni první hrozné války a vojáci s finanční stráží, kteří jistili klid a bezpečí.

Vlastní oslava proběhla svižně, krátce a zcela adekvátně významu, přítomným a počasí. Nejprve jsme si vyslechli naši hymnu, hranou v jemně džezovém podání dvou trubek, doplněných parádním zpěvem školáků. A opakují: naši hymnu česko-slovenskou. Poté přivítala účastníky paní starostka a dále je pozdravil P. Matěj Pinkas, jako zástupce Slovenska.

Následovalo vystoupení kronikáře pana Vladimíra Zdeňka, který připomněl vznik republiky, tak jak byl popsán v místní kronice. Kronikáře doplnili žáci svými básničkami a nakonec nám zazpívali tu krásnou o synku, který „doma li byl“.

Po této slavnostní části přišla na řadu část pracovní: lípa vzorně připravená k vysazení a vyzdobena naší trikolórou byla umístěna na vybrané místo, kde bude růst jistě v klidu a míru minimálně dalších sto let. Vlastního zasypaní se postupně zúčastnili nejprve hosté a hostitelé, děti, poté i ostatní účastníci. K udržení pracovní morálky přispěl

pan Radek Křivka, zde coby válečný invalida a vysloužilce, neuvěřitelným způsobem muzicírováním na nefalšovaný flašinet!

Pak přišel čas na focení do kronik a do památníčků, ale to už ten nahoře věděl, že je potřeba stromek zalít a konec oslavy přešel nenásilně do úprku před nepohodou (samozřejmě důstojným).

Co dodat: nejprve dovolte mi citovat slovník jmen místních (1882), kde se u příslušného hesla dozvíme: „Přepychy = ves přepychů, tj. lidí, kteří převyšují pýchou ostatní“ tolik citát. Nevím, jestli jsou tady lidé přepyšní, vím ale, že pyšní mohou určitě být, protože od ostatních pyšných zjevně mají být na co. Příčinu i důsledek tohoto jevu lze vidět ve vsi na každém kroku. Zrovna tak na každém kroku uvidíte jednoho, dva, či většinou všechny tři členy trojice „pachatelů“ tedy pány Macháčka a Králíčka doplněné osobností paní starostky Seidlové, trojice, která má nápady, vůli k jejich realizaci a prostředky k jejich zajištění.

A tak jen závěrem přeji lípě, aby jí nikdy nevyschla závlivka a přepyšákům, aby jim nikdy nevyschly nápady a výdrž k jejich realizaci. Dětem pak především, aby vzpomínka na „sazení lípy“ nevyschla rovněž.

Slovo starostky: „Děkuji všem, kteří se podíleli na důstojném aktu sázení lípy, pracovníkům ZŠ a MŠ, místním spolkům, spolku ProPřepychy za dar 10 tisíc Kč, hostům - opočenským sokolům i ochotnickým divadelníkům z Českého Meziříčí a samozřejmě našim dětem za skvělá vystoupení. Přeji jim, aby se pod korunou „vzpomínky“, kterou jsme společně zasadili, po další staletí scházeli v klidu, pokoji a míru!“